

Medlemmer valgt af Rigsdagen, og hedder det derefter, saafremt han skønner, at der foreligger ekstraordinær Arbejdsløshed, træffer han, altsaa Ministeren, Bestemmelse om, at Fonden skal træde i Virksomhed, ligesom han bestemmer, at den skal indstille Virksomheden, naar den ekstraordinære Arbejdsløshed anses for overstaaet.

Dette er Lovens Ord i § 28, 2det Stykke, og i Henhold dertil er Fonden for ekstraordinær Arbejdsløshed sat i Virksomhed. Straks efter Lovens Vedtagelse fastslog Indenrigsministeren efter Samraad med det i Loven nævnte Udvalg, at der var ekstraordinær Arbejdsløshed til Stede — der var for øvrigt ingen, der kunde være i Tvivl derom —, og man fastslog — saaledes som det ogsaa maatte være —, at det ikke var et enkelt Fag, men det var Arbejdsmarkedet, der som Helhed var inde under Betegnelsen „ekstraordinær“. Den Resolution, der udkom umiddelbart efter Lovens Vedtagelse, altsaa i Slutningen af 1921 eller i de første Dage af Januar i Aar, hviler paa Lovens § 28, 2det Stykke, og fastslaar, at der er ekstraordinær Arbejdsløshed. Følgelig er det denne Situation, der har været under Behandling, naar en ny Resolution nu skulde udkomme. Det Spørgsmaal, der efter denne Afgørelse kan optages i Henhold til Loven, er da Spørgsmaalet om, hvorvidt denne ekstraordinære Arbejdsløshed er ophørt, og det Spørgsmaal har ogsaa været behandlet ved Møder i Juni og Juli i det omhandlede Rigsdagsudvalg; men ingen, heller ikke Ministeren, har hævdet, at den ekstraordinære Arbejdsløshed er ophørt, og det vilde ogsaa være Galskab, eftersom vi fra Nytaar har haft mellem 100 000 og 40 000 arbejdsløse — den sidste Opgørelse, som jeg ser i Bladene i Dag, viser 38 000 arbejdsløse. Men 38 000 arbejdsløse i et Land som Danmark kan ikke være normalt ved Midsommertid, det er ganske udelukket. At Forholdene fremdeles er abnorme og ekstraordinære, kan ingen med Rette drage i Tvivl, og det har man altsaa heller ikke gjort, i hvert Fald har hverken Udvalget som Helhed eller Ministeren gjort det.

Lovens § 28, 3die Stykke, omhandler en anden Situation, en anden Art af Kriser end den, der blev fastslaaet i Januar, nemlig den, der er begrænset til enkelte Fag, lokale Kriser, en Byggekrise, en Krise i en eller anden Industri, som paa Grund af bestemte Forhold er kommet ud i Vanskeligheder. Den Slags Kriser omtales

uafhængig af det tidligere behandlede Forhold i 3die Stykke, hvor det hedder: „Er den ekstraordinære Arbejdsløshed begrænset til enkelte Fag, kan Fonden sættes i Virksomhed, for saa vidt denne Arbejdsløshed angaar.“ Det er ganske klart, at Lovens Givere har sondret bestemt mellem to Kategorier af ekstraordinær Arbejdsløshed. Den, der bedømmes i § 28, 2det Stykke, er den, der omfatter Arbejdsmarkedet som Helhed, og den, der behandles i 3die Stykke, er den, som er begrænset til enkelte Fag; og det angives, hvorledes Fremgangsmaaden skal være i begge Tilfælde, ligesom ogsaa hvorledes Konstateringen af, at denne Tilstand er ophørt, og Følgerne deraf skal være. Lovens Ord er efter min Mening fuldkommen klare, og Jurister, som jeg har raadspurgt, lover Ministeren et absolut Nederlag ved en Domstolsafgørelse.

Resolutionen om den herskende Krise kan ophæves helt, naar det skønnes, at der er normale Tilstande paa Arbejdsmarkedet — det er Lovens Ord og Lovens Mening. Man har bedømt og behandlet Arbejdsmarkedet som en Helhed, da Fonden sættes i Virksomhed i Henhold til Lovens § 28, 2det Stykke, og saa kan man fornuftigvis ikke give sig til at anvende andre Regler, naar man vil inddrage Understøttelsen, men man maa sige: vi bedømte, at Arbejdsmarkedet var abnormt, og satte Fonden i Virksomhed af Hensyn dertil, og paa det Tidspunkt, da man mener at kunne forsvare den Opfattelse, at der ikke længere er ekstraordinær Arbejdsløshed, saa ophæver man Fondens Virksomhed. Man kan maaske saa sige, at derefter vilde man kunne anvende § 28, 3die Stykke, og sætte Fonden i Virksomhed overfor enkelte Fag i Henhold hertil; men den Fremgangsmaade, som er anvendt ved Cirkulæret af 13. Juli, kan ganske sikkert ikke anses for at være lovmedholdelig, og jeg nærer, som sagt, ingen Tvivl om, hvilken Afgørelse Domstolene vilde komme til, hvis de skulde træffe Afgørelsen.

Ministeren har imidlertid med Støtte af nogle Medlemmer af det raadgivende Udvalg, men i øvrigt selvfølgelig — saaledes som ogsaa Loven forudsætter — paa eget Ansvar truffet sin Afgørelse, men paa den Maade, at han har sagt, at han erkender, der fremdeles er ekstraordinær Arbejdsløshed. Desuagtet ophæver han den ekstraordinære Understøttelse, ikke for Arbejdsmarkedet som Helhed, men for 38 Fag. 38 Fag, som efter Tal, jeg har fra